

Biroul permanent al Senatului
Nr. 403, 4.8.2020

506, 10.08.2020

SENATUL ROMÂNIEI

Doamnei Secretar General Izabela CHENCIAN

Stimată Doamnă Secretar General,

Urmare solicitării Dumneavoastră nr.XXXV/2945/21.07.2020 nr.b403/14.07.2020, vă transmitem alăturat, avizul Consiliului Legislativ referitor la **propunerea legislativă privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării, în domeniul public al Sectorului 1 al Municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București.**

Totodată, în vederea facilitării analizei juridice a proiectului, vă înaintăm, pentru fiecare dintre acestea, fișele actelor normative incidente reglementărilor propuse, cu toate intervențiile legislative suferite, astfel cum rezultă din evidența legislativă a Consiliului Legislativ.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE
dr. Drăgăș ILIEȘ

București
Nr.A302/4.08.2020

Biroul permanent al Senatului
Nr. 403, 4.8.2020

505, 10.08.2020

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării, în domeniul public al Sectorului 1 al Municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București

Analizând propunerea legislativă privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării, în domeniul public al Sectorului 1 al Municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București (nr.b403/14.07.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2945/21.07.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D783 din 21.07.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect aprobarea transmiterii unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării, în domeniul public al Sectorului 1 al Municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București. Intervenția legislativă este argumentată în Expunerea de motive prin faptul că „*baza sportivă, administrată de Ministerul Educației și Cercetării pe teritoriul parcului, este o construcție lăsată în paragină unde nu se poate promova performanța celor mici*”.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

Menționăm că, prin avizul său, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor propuse.

2. Precizăm că, aspecte referitoare la nivelul reglementărilor care vizau transferuri interdomeniale au făcut obiectul **Deciziei Curții Constituționale nr.1/2014**, în considerentele căreia se precizează următoarele: „*Curtea reține incidența dispozițiilor art.860 alin.(3) din Codul civil și art.9 alin. (1) din Legea nr.213/1998, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, dacă astfel de **bunuri formează obiectul exclusiv al proprietății publice, a statului sau unităților administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice** [art.860 alin.(3) teza întâi din Codul civil]. În celelalte cazuri, și anume când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor (în temeiul criteriului uzului sau interesului public național, județean sau local), iar nu printr-o declarație expresă a legii, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face în condițiile legii, respectiv art.9 din Legea nr.213/1998, cu modificările și completările ulterioare, și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului, sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local ... [art.860 alin.(3) teza a doua din Codul civil].”*

Precizăm că, prin art.597 alin.(2) lit.m) din **Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ**, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogat art.9 din Legea nr.213/1998, cu modificările și completările ulterioare. Ipoteza juridică din respectivul articol a fost preluată în art.292 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, fără a fi modificată soluția legislativă privind mecanismul de trecere a bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale.

Astfel, potrivit art.292 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 „*Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al*

Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritățile prevăzute la art.287 lit.a), care au în administrare bunul respectiv, dacă prin lege nu se dispune altfel.”

Menționăm că, potrivit dispozițiilor art.95 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, **unitățile administrativ-teritoriale sunt comunele, orașele și județele**, iar potrivit dispozițiilor alin.(3) al aceluiași art.95, unele orașe sunt declarate municipii, în condițiile legii. Sectoarele municipiului București nu se numără printre tipurile de unități administrativ-teritoriale stabilite în mod expres prin actul normativ sus menționat.

3. Referitor la modalitatea de reglementare a transferului interdomenial care face obiectul prezentei propuneri legislative, raportat la prevederile art.860 alin.(3) teza I din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, menționăm că nu a fost identificată o lege organică prin care imobilul care face obiectul transmiterii să fi fost declarat **obiect exclusiv al proprietății publice a statului**.

Referitor la bunul imobil, compus din teren și sală de sport, care se preconizează a fi transmis, precizăm că, potrivit instrumentului de motivare și art.1 din cadrul propunerii legislative, reiese că acesta se află în **administrarea Ministerului Educației și Cercetării**. Respectivul bun este cuprins în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc **domeniul public al statului**, fiind prevăzut în anexa nr.8 din Hotărârea Guvernului nr.1705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Semnalăm că în art.286 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează: **„Domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art.136 alin.(3) din Constituție, din cele prevăzute în anexa nr.2, precum și din alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public național”**.

Bunul imobil supus transferului din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării în domeniul public al Sectorului 1 al Municipiului București era nominalizat

generic în cap.I pct.29 din anexa la Legea nr.213/1998, cu modificările și completările ulterioare.

Precizăm că prin art.597 alin.(2) lit.m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, a fost abrogată anexa la Legea nr.213/1998, cu modificările și completările ulterioare, iar prevederile din anexa la respectiva lege au fost preluate în anexele nr.2, 3 și 4 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019. Astfel, *de lege lata*, bunul imobil al cărui transfer interdomenial se preconizează prin prezenta propunere este menționat generic în anexa nr.2 pct.30 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, potrivit căruia domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri: „30. *terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea (...) ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice subordonate acestora (...)*”.

Întrucât terenurile și clădirile aferente cluburilor copiilor nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, **bunul imobil vizat de prezenta propunere legislativă ar trebui transmis prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului local al Sectorului 1 al Municipiului București**, fiind aplicabile dispozițiile art.860 alin.(3) teza a II-a din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit cărora transmiterea imobilului în cauză se face „în condițiile legii”, *recte* în condițiile art.292 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare. Conform acestui alineat, „***Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, (...)***”.

Precizăm că, în cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare nu se regăsesc suficiente elemente din care să reiasă în mod clar faptul că autoritatea locală în cauză și-a manifestat acordul, printr-o cerere în acest sens, cu privire la transferul în patrimoniul acesteia a bunului care fac obiectul prezentei propuneri legislative.

Astfel cum este subliniat în jurisprudența constituțională, arhitectura proprietății publice neexclusive se întemeiază pe dispozițiile art.102 alin. (1) teza finală și ale art.120 alin. (1) din

Constituție. În considerentele Deciziei nr.384/2019, Curtea Constituțională a reținut că: „Și în situația trecerii bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția celor care fac obiect exclusiv al proprietății publice, aceasta nu se poate face prin efectul legii, ci, așa cum prevede art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998, **unitățile administrativ-teritoriale trebuie să facă o cerere în acest sens, adică să-și exprime acordul, acestea fiind obligate să justifice temeinic pentru fiecare caz, în note explicative anexate la inventar, creșterea sau diminuarea patrimoniului, potrivit art.14 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.53/2002 privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.633 din 27 august 2002**”. În aceeași decizie, Curtea reține că **inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art.120 alin. (1) din Constituție.**

4. Menționăm că, prin conținut și obiectul reglementării, propunerea legislativă are caracterul unui act individual.

Semnalăm că, de principiu, **legile** instituie norme cu caracter general, impersonal și cu repetabilitate în aplicare, având, prin urmare, **caracter normativ**.

Spre deosebire de actul normativ, **actul individual** reglementează un comportament concret sau rezolvă o situație concretă. Acesta nu instituie norme cu caracter de repetabilitate, consumându-se, de regulă, într-o singură aplicare.

Or, prin conținutul său, **propunerea legislativă** transmisă spre avizare **face parte din categoria actelor individuale**, având ca obiect reglementarea unei operațiuni juridice care constă în transmiterea *intuitu personae* a unor imobile, determinate concret, din domeniul public al statului în domeniul public al unei anumite unități administrativ-teritoriale.

Domeniul de reglementare ține, deci, în cazul de față, exclusiv **de competența Guvernului**, nu a Parlamentului, care nu se poate substitui autorității executive în privința administrării bunurilor proprietate publică. Menționăm că, în acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin Decizia nr.574 din 16 octombrie 2014, în care a reținut că „**legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea**

ei constituțională, **un act cu aplicabilitate generală**. Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este determinat concret, dată fiind rațiunea intuitu personae a reglementării, **aceasta are caracter individual**, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc”.

5. În ceea ce privește ipoteza transmiterii dreptului de administrare, semnalăm că acesta este un drept real corespunzător proprietății publice. Potrivit art.136 alin.(4) din Constituție: „**Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică**”, iar potrivit art.867 din Codul civil: „(1) **Dreptul de administrare se constituie prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local; (2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) controlează modul de exercitare a dreptului de administrare**”.

În jurisprudența sa¹, Curtea Constituțională a statuat că „**dreptul de administrare conferă titularului atributele posesiei, folosinței și dispoziției, însă nu în mod necondiționat, întocmai ca dreptul de proprietate, ci cu respectarea strictă a obligațiilor prevăzute în actul de constituire, precum și a limitelor materiale și juridice ale bunului asupra căruia se constituie; de aici rezultă și inopozabilitatea dreptului de administrare față de autoritățile publice care l-au constituit**”. Totodată, în aceeași decizie, în acord cu principiul *nemo plus juris ad alium transferre potest quam ipso habet*, instanța constituțională a reținut și faptul că „**transferul din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, și în administrarea consiliilor județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, nu poate echivala cu operațiunea juridică de constituire a dreptului real de administrare, dat fiind faptul că unitățile administrativ-teritoriale nu pot avea calitatea de subiecte ale dreptului de administrare, întrucât ele sunt chiar titularele dreptului de proprietate publică. Mai mult, transmitând însuși dreptul de proprietate publică către unitatea administrativ-teritorială, statul nu poate constitui, în același timp și dreptul de administrare în favoarea autorităților administrației**

¹ Decizia nr.1/2014 și Decizia nr.384/2019.

publice locale, întrucât nu mai este titularul dreptului de proprietate publică corespunzător, pe care tocmai l-a transmis”.

Aceste considerente jurisprudențiale sunt aplicabile și soluției legislative preconizate, potrivit căreia bunul imobil trece din proprietatea publică a statului în cea a Sectorului 1 al Municipiului București, astfel încât statul nu poate constitui simultan și un drept de administrare pentru Consiliul local al Sectorului 1, întrucât, după transmitere, nu mai este proprietarul bunurilor respective. În consecință, **un drept de administrare** asupra unui bun imobil ce se va afla, după transfer, în domeniul public al Sectorului 1 al Municipiului București, va trebui constituit potrivit dispozițiilor art.867 alin.(1) din Codul civil, prin hotărâre a Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București.

Pentru aceste motive, soluția legislativă adoptată de Parlament contravine dispozițiilor art.136 alin.(4) din Legea fundamentală, ce consacră la nivel constituțional modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică.

6. Referitor la bunul care face obiectul transferului interdomenial prin prezentul proiect, precizăm că **anexa nu cuprinde suficiente elemente de individualizare a bunului imobil** propus a fi transferat, precum informații privind suprafața terenului, numărul cadastral prin care acesta se identifică, numărul cărții/cărților funciare în care este înscris, nefiind în acord cu jurisprudența Curții Constituționale referitoare la respectarea principiului securității raporturilor juridice consacrat de **art.1 alin.(5) din Constituția României**, republicată, referitor la claritatea, precizia și previzibilitatea legii. Astfel, cu ocazia pronunțării **Deciziei nr.1/2014**, Curtea Constituțională a reținut că „*rigoarea caracteristică normelor de tehnică legislativă impune respectarea unor exigențe minimale, în vederea asigurării legalității mecanismului de transfer reglementat prin legea supusă controlului de constituționalitate, și anume: identificarea precisă a regimului juridic al bunurilor supuse transferului, respectiv dacă ele fac parte din domeniul public sau privat al statului; indicarea, pentru fiecare bun în parte, a titularului dreptului de administrare; individualizarea bunurilor, în sensul precizării numărului de carte funciară, inclusiv prin realizarea măsurătorilor cadastrale în vederea înscrierii imobilelor respective în cartea funciară; stabilirea unei valori de inventar actualizate/reale a bunurilor supuse transferului și, în*

general, utilizarea unui stil clar și concis, propriu operațiunilor juridice reglementate.”

7. Semnalăm că, **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, nu sunt clar prezentate cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, și nici principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi și a implicațiilor pe care reglementarea propusă le are asupra legislației în vigoare.

Totodată, din conținutul instrumentului de prezentare și motivare nu rezultă justificarea temeinică a încetării uzului sau interesului public național și nici dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.292 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare, *recte* dacă trecerea bunului din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale s-a făcut la cererea Consiliului local al Sectorului 1 al Municipiului București.

Menționăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr.682 din 27 iunie 2012, *„dispozițiile art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată [...], cu modificările și completările ulterioare instituie obligația fundamentării actelor normative. [...]. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art.1 alin.(5) [...]”*.

*

* *

Având în vedere cele anterior precizate, în situația în care nu se respectă categoria actului normativ și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art.292 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare, legea astfel adoptată **este susceptibilă a contraveni principiului separației și echilibrului puterilor în stat**, statuat la art.1 alin.(4) din Legea fundamentală, precum și **principiului autonomiei locale**, prevăzut de art.120 alin.(1) din Constituție, republicată. Menționăm că, în acest sens, s-a

pronunțat în mod constant Curtea Constituțională², precum și, recent, prin Decizia nr.537 din 25 septembrie 2019.

Nu în ultimul rând, semnalăm că, în modalitatea de reglementare preconizată, de transmitere a respectivului bun imobil prin lege, respectiva operațiune nu mai poate face obiectul controlului instanțelor de contencios administrativ, ceea ce face ca art.52 din Legea fundamentală să fie inoperant.

Totodată, precizăm că, în jurisprudența Curții Constituționale³ s-a stabilit că *„acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art.61 alin.(1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or, o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, care consacră obligativitatea erga omnes a deciziilor Curții Constituționale.”*

PREȘEDINTE
dr. Dragoș AMĂSCU

București

Nr. 759/04.08.2020

² A se vedea Decizia nr.600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.819 din 21 decembrie 2013, Decizia nr.574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, sau Decizia nr.777 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1011 din 20 decembrie 2017, paragrafele 24 și 25.

³ În acest sens, a se vedea Decizia nr.118 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018.

Lege privind Codul civil

(v. D.I.C.C.J. nr. 4/2013 - M. Of. nr. 226/19 apr. 2013 (art. 396 - 404); D.I.C.C.J. nr. 1/2014 - M. Of. nr. 283/17 apr. 2014; D.I.C.C.J. nr. 2/2014 - M. Of. nr. 411/3 iun. 2014; Decizia I.C.C.J. nr. 12/2015 - M. Of. nr. 678/7 sep. 2015 (art. 1279 alin. (3) teza I și art. 1669 alin. (1))

¹ republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 505/15 iul. 2011

Lege privind Codul civil

² modificări prin

L. nr. 60/2012

M. Of. nr. 255/17 apr. 2012

modifică art. 658

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil

³ rectificare

M. Of. nr. 246/29 apr. 2013

rectifică art. 297 alin. (2) teza a doua

RECTIFICARE

⁴ modificări prin

L. nr. 138/2014

M. Of. nr. 753/16 oct. 2014

modifică art. 1112, art. 2445 alin. (1), art. 2504 alin. (1)

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe

⁵ modificări prin

O.U.G. nr. 1/2016

M. Of. nr. 85/4 feb. 2016

modifică art. 2445 alin. (1)

Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe

aprobată cu modificări și
completări prin L. nr. 17/2017

M. Of. nr. 196/21 mar. 2017

⁶ modificări prin

L. nr. 17/2017

M. Of. nr. 196/21 mar. 2017

modifică art. 2445 alin. (1)

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe

⁷ admisă excepție
de neconst. prin

D.C.C. nr. 534/2018

M. Of. nr. 842/3 oct. 2018

Decizia nr. 534 din 18 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (2) și (4) din Codul civil

art. 277 alin. (2) și (4) sunt constituționale în măsura în care permit acordarea dreptului de ședere pe teritoriul statului român, în condițiile stipulate de dreptul european, soților- cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și/sau cetățeni ai statelor terțe - din căsătoriile dintre persoane de același sex, încheiate sau contractate într-un stat membru al Uniunii Europene

Ordonanță de urgență privind Codul administrativ

Notă: Denumirea "secretarul unității administrativ-teritoriale" se înlocuiește, în cuprinsul tuturor actelor normative în vigoare, cu denumirea "secretarul general al unității administrativ-teritoriale". Denumirea "secretarul unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale" se înlocuiește, în cuprinsul tuturor actelor normative în vigoare, cu denumirea "secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale". Denumirea "secretarul comunei, orașului, municipiului, județului", după caz, se înlocuiește, în cuprinsul tuturor actelor normative în vigoare, cu denumirea "secretarul general al comunei, al orașului, al municipiului, al județului", după caz.

- 1 completat prin O.U.G. nr. 63/2019 M. Of. nr. 745/12 sep. 2019 *introduce lit. c_1) la art. 61 alin. (2)*
Ordonanță de urgență pentru completarea art. 61 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ
- 2 modificări prin O.U.G. nr. 1/2020 M. Of. nr. 11/9 ian. 2020 *prevederile art. 210 se suspendă până la 1 ianuarie 2021*
Ordonanță de urgență privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative
- 3 modificări prin O.U.G. nr. 44/2020 M. Of. nr. 297/8 apr. 2020 *modifică art. 151 alin. (3)*
Ordonanță de urgență privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale cuprinse în perioada 2016-2020, unele măsuri pentru organizarea alegerilor locale din anul 2020, precum și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ
- 4 modificări prin O.U.G. nr. 61/2020 M. Of. nr. 381/12 mai 2020 *modifică art. 134 alin. (5) lit. a), art. 137 alin. (1), art. 141 alin. (1) și art. 180 alin. (1);
introduce lit. a_1) și a_2) la art. 134 alin. (5)*
Ordonanță de urgență privind completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ
- 5 modificări prin D.C.C. nr. 240/2020 M. Of. nr. 504/12 iun. 2020 *admite obiecția de neconstituționalitate și constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale cuprinse în perioada 2016—2020, unele măsuri pentru organizarea alegerilor locale din anul 2020, precum și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2020*
Decizia nr. 240 din 3 iunie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale cuprinse în perioada 2016-2020, unele măsuri pentru organizarea alegerilor locale din anul 2020, precum și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2020
- 6 modificări prin L. nr. 84/2020 M. Of. nr. 520/17 iun. 2020 *modifică art. 151 alin. (3)*
Lege privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ